

KIJKEN NAAR HANDELEN TIJDENS BEGELEIDING (BEROEPSPRODUCT 1, INTERPERSOONLIJK)

Begeleiden van Lenie

Na de inleiding gingen de cursisten met het werk waar ze al mee bezig waren of een nieuw werk aan de slag, de keuze over het onderwerp is hierbij volledig vrij. De inleiding dient in eerste instantie alleen als inspiratie moment.

Hoe begeleid ik cursisten?

Ik wil graag iets dieper ingaan op de manier waarop ik cursisten begeleid, hoe gedraag ik mij tegenover een cursist en hoe probeer ik iemand verder te helpen? Als leerdoel wilde ik er graag achter komen hoe ik met cursisten om ga en hoe ik communiceer. Graag wil ik doormiddel van dit werk en deze cursist reflecteren op mijn eigen handelen.

Dit is het werk van cursist 'Lenie'. Ze had van tevoren al een werk van Chagall uitgekozen die ze graag als inspiratie wilde gebruiken voor haar schilderij. Ze had een aantal schetsen gemaakt en de gelige ondergrond al geschilderd. Voordat de les begon was ze al heel enthousiast aan het vertellen over wat ze had gedaan en probeerde ze al zoveel mogelijk tips te krijgen.

Lenie is iemand die haar mening niet onder stoelen of banken schuift, ze is een beetje bevlogen en toen ze hoorde dat ik mijn beoordeling zou krijgen waarschuwde ze mij al dat ze me zou gaan uittesten. Dit bedoelde ze ludiek en hierbij nodigde ik haar uit om dat vooral te doen.

Hetgeen waar ik tegenaan liep tijdens deze stageperiode was mijn gebrek aan ervaring met olieverf. De ervaring die ik heb met het schilderen met olieverf is namelijk geen. Daarentegen heb ik mij wel verdiept in dit medium, hoe het werkt en hoe de cursisten tijdens de lessen van Hilde aan het werk gaan.

Als de cursisten aan het werk zijn loop ik rustig langs en vraag ik in eerste instantie naar wat de ideeën zijn voor de les en wat het plan van aanpak is. Zo weet ik wat de cursist wil en kan ik daar met mijn feedback op inspelen. Lenie wilde graag de kleuren en de houding zo goed mogelijk vatten en daarbij gebruik maken van de tamponneer techniek. Eerst keek ik naar de schets die ze had gemaakt waar ze erg tevreden over was. Ik complimenteerde haar op het werk ik vond het mooi hoe ze doormiddel van een schetsmatige tekentechniek de expressie van het schilderij op een losse manier over had weten te brengen.

Ik adviseerde haar om op dezelfde manier deze lijnen op het schilderij te zetten zodat deze als richtlijnen konden dienen voor de schildering.

Ik liet Lenie haar gang gaan en ging vervolgens de andere cursisten verder begeleiden. Toen ik even later terugkwam zag ik dat ze de lijnen er allemaal op had staan en dat ze was begonnen met schilderen. Ik zie vaak niet meteen wat er aan de hand is. Ik heb nog geen getraind oog al gaat het om het begeleiden van lessen buiten het middelbaar onderwijs. Ik moet vaak even een minuut de tijd nemen om kritisch te kijken naar het geheel en dan zie ik vaak wel waar ik feedback op kan geven. Ik kijk dan naar wat er in de tussentijd is gebeurd en denk dan aan het plan wat van tevoren was opgesteld. Ik keek naar de schets en naar het schilderij, waar moet er rekening mee gehouden worden? Ik heb in het eerdere werk van Lenie gezien dat ze op gegeven moment de lijn van het werk kwijt kan raken en daarbij dus een kritische blik nodig heeft om haar even te wijzen op hetgeen waar ze op moet letten.

Ik vertelde haar dat mij op viel dat de verhoudingen wat buiten proportie geraakt waren, het hoofd iets te groot/hand te lang/hoofd niet gekanteld/perspectief van het gezicht (het is eigenlijk meer een zijaanzicht) en dat de lijn van de schouderpartij van links schuin naar beneden zou moeten afglijden. Dit zeg ik op een respectvolle manier door te zeggen 'hier kun je misschien nog even naar kijken' of 'kijk deze lijn zou eigenlijk iets meer zo moeten lopen' en dan wijs ik de desbetreffende punten aan.

Wat ik nog meer zag was dat de penseelstreken vrij nadrukkelijk te zien waren, dat ze daar nog met een tamponneerkwast of spons zachtere contouren van zou kunnen maken om ook dat dromerige effect van het werk van Chagall mee te maken. Ook kan Lenie wel eens de neiging hebben om haar werk 'dicht' te schilderen, ik geef haar dan het advies om de ondergrond op de lichte plekken nog zichtbaar te houden en dat het goed is als ze af en toe wat afstand neemt van het schilderij en het zelf probeert te vergelijken met het voorbeeld.

Ik heb opgemerkt dat de cursisten wel onzeker kunnen zijn tijdens het proces, ik probeer hierop in te spelen door te laten merken dat het goed is waar ze mee bezig zijn. Ik geef een compliment over hetgeen wat ik vind dat goed is aan het schilderij en daarna geef ik opbouwende feedback over hetgeen waar ze twijfels over hebben of waar ze hulp bij nodig hebben.

De feedback die ik meegeef, geef ik op een manier mee waarbij de uiteindelijke keuze altijd bij de cursist ligt, het gaat mij om de begeleiding van het proces. Ik kan zeggen wat ik mooi vind of wat mij een goed idee lijkt, maar dan breng ik het op een manier waarop het nooit dwingend is. Ik wil dat de cursisten vrij zijn om hun eigen proces te doorlopen, waarbij ik dien als iemand die hen in de juiste richting kan wijzen op momenten dat ze het zelf niet meer kunnen zien. Hierbij probeer ik dan wel om de cursisten ook te stimuleren om nieuwe dingen uit te proberen en hen dat te laten inzien.

Ik twijfel alleen of ik misschien wat concreter zou moeten zijn. Het voordeel daarvan is dat het gelijk duidelijk is wat je bedoeld en dat de cursist dan eerder bereid is om het uit te voeren. Ik denk dat ik geen dwingende feedback geef omdat ik dat zelf niet fijn vind. De keren dat ik feedback heb ontvangen waarbij er suggesties werden gegeven van wat ik zou 'moeten' doen ervaarde ik niet als iets prettigs. Ik heb zelf het idee dat je meerdere mogelijkheden zou kunnen aanbieden maar de keuze altijd vrij zou moeten liggen. Ik ben erachter gekomen dat in mijn werk de eindverantwoordelijkheid dan altijd nog bij mij ligt, mocht het slagen of floppen, ik heb het dan in ieder geval volledig aan mezelf te danken.